

Udtryk i Leirvælfeserne. Denne Formening har jeg, og det turde mulig vise sig, at den er rigtig.

Bille: Jeg ønsker at benytte ogsaa denne Leilighed til at konstatere den store Vilkaarlighed, som finder Sted ved Behandlingen af de forelagte Lovforslag. Dette Lovforslag blev forelagt den 4de December, første Behandling foregik den 6te December og Lovforslaget blev da henvist til Finantsudvalget, men det er først nu i disse Dage, efterat selve Finantsloven er bleven bragt paa det aller sidste Stadium af sin Livsørelse, at en Betænkning er fremkommen fra Finantsudvalget i denne Sag. Dette er saameget besynderligere, som det ledende Medlem af Finantsudvalget, der er dets Ordfører (Berg) og som i Reglen optræder her, naar der er Tale om at begjære Sager henviste til Finantsudvalget, den 6te December udtrykkelig har udtalt: "Dette Lovforslags Indhold staar i saa nøie Forbindelse med Finantsloven, at det er meget naturligt, at en saadan Lovs Behandling gaar jevnfæd med Behandlingen af de aarlige Finantslove". Det skulde altsaa efter denne Udtalelse synes, at man kunde have ventet, at Lovforslaget var blevet behandlet af Finantsudvalget, og at Betænkningen var indkommen hertil, i alt Fald da vi vare færdisge med Finantslovens tredje Behandling. Thingets Flertal og Udvalgets Flertal har ubestridelig Magten til at ordne Behandlingen af Sagerne, saaledes som det finder for godt, men vi Andre have den Ret at gjøre opmærksom paa, hvorledes denne Magt benyttes.

Buss: Jeg skal tillade mig at gjøre en ganske kort Bemærkning lige over for det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rjar). Jeg er ikke fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at Leirvælfeserne skulde være noget af det mest Trættende og Mandssløvende; thi efter den Erfaring, jeg har, forekommer det mig, at Garnisonslivet er langt mere trættende og aandsløvende. Efter den Smule Erfaring, jeg har paa dette Omraade, kan jeg for mit Vedkommende ikke sige Andet, end at dersom der virkelig skal være Noget, som skal uddanne vore Soldater til at blive dygtige i Felten, ere Leirvælfeserne ikke saa aldeles overflødige. Derimod er der en anden Side af Sagen, som det forekommer mig bør fremhæves, dersom vi skulde vedblive ad Nare at have disse Leirvælfeser. De vare, som bekendt, i 6 Uger, men efter den Smule Erfaring, jeg har gjort ved at være i Leiren, bruges der akkurat den halve Tid til det Selvsamme som det, der udføres i Garnisonstjenesten. Vi brugte den halve Tid ved Rytteriet til Regimentssøvelser og ved Fodfolket til Bataljonsøvelser, og om Eftermiddagen stode vi og bankede med Geværerne i Leirgaderne. Det forekommer mig, at Fald virkelig ikke er Stedet til at lære Soldaterne dette. Lad dem lære det ved

militære Anstalter; lad dem blive der Halvdelen af den Tid, der anvendes i Leiren, og lad dem anvende den anden halve Tid til Bataljons- og Regimentsexercits. Til de almindelige Vælfeser, der foretages i Garnisonen, blive de tre første Uger brugte, og kun de tre sidste bruges til Brigadesøvelser og større Vælfeser i Marken. Jeg vil derfor henstille, at vi ikke, dersom disse Leirvælfeser skulde vedblive ad Nare, lade Mandskabet komme til at lære Sligt i Leiren ved Fald, men at vi lade dem lære det ved militære Anstalter; Gevær-greb kunne de godt lære i Garnisonen.

N. P. Jensen: Jeg veed ikke ganske, til hvilke Erfaringer det ærede Medlem stiftede sig i sine Udtalelser. Hvis disse Erfaringer f. Ex. skulde gaa tilbage til 1868—70, saa indrømmer jeg Rigtigheden af dem, men det ærede Medlem, som andre Medlemmer, ville vistnok ogsaa erindre, at vi ligeoverfor Leiren stod ligeoverfor noget Nyt. Vi maatte prøve os frem. Da vi gjorde Forandringen i 1867, gif vi, det tør jeg sige, fra Hærens Befalingsmands Side med den bedste Villie til at bringe det mest Mulige ud deraf, men det er klart og tydeligt, at naar man gaar fra en længere til en kortere Uddannelses-tid, maa man prøve sig frem. Vi have fra 1868 til nu forandret alle vore Reglementer, blot for derigjennem saavidt muligt at søge at fjerne alt det, der kunde siges at være overflødig. Om man i alle Henseender har truffet det Rette, om man paa alle Omraader har været istand til at gjøre de Indskrænkninger, der overhoved taget kunne siges at være nødvendige, kan paa enkelte Punkter maaffe være tvivlsomt. Naar det ærede Medlem sagde, at man i Leiren ikke gjør andet end, at man begynder forfra og gjør det samme, som man har gjort hjemme, saa vil jeg dog minde det ærede Medlem om, at det for en Vaabenarts Vedkommende er vanskeligt at gaa nogen anden Vej. Det ærede Medlem, som har staaet i Rytteriet, veed, at Rekrutterne blive indrangerede i Eskadronerne otte Dage eller noget lignende, før end Regimentet afmarcherer til Leiren; Eskadronerne ere altsaa ikke sammenarbejdede saaledes, at man kan bruge dem, fordi den enkelte Mand ikke er uddannet, saaledes at han kan gjøre Fyldest i Eskadronen, og man maa derfor anvende Tid paa hans Uddannelse. Dette sker, og man begaar altsaa paa dette Omraade ikke den Feil, som vi ellers blive bebrejdede at gjøre os skyldig i, nemlig ikke at anvende tilstrækkelig Tid og Flid paa Enkeltmands Uddannelse. Jeg skal saaledes indrømme det ærede Medlem, at ved det Regiment, der bliver kommanderet til Leiren, bliver en Del af Tiden anvendt til Enkeltmands Uddannelse, men jeg tror ikke, at det er muligt at faae dette forandret, førend der ved en Revision af Hærens Lovene fastsettes en forandret Mødetid for Rekrutterne, som gjør det muligt, at Rekrutterne